

Europeiska unionens officiella tidning

C 182

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

sextiotredje årgången

2 juni 2020

Innehållsförteckning

II Meddelanden

MEDDELANDEN FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska kommissionen

2020/C 182/01	Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration (Ärende M.9797 – AUNDE Group/Toyota Boshoku/TB Kawashima Automotive Textile (India) JV) ⁽¹⁾	1
2020/C 182/02	Kommissionens tillkännagivande om tillämpning av energimärkningskrav för elektroniska bildskärmar, tvättmaskiner för hushållsbruk och kombinerade tvättmaskiner/torktumlare för hushållsbruk, kyl-/frysprodukter och diskmaskiner för hushållsbruk samt krav på ekodesign för tillhandahållande av information om externa nätaggregat ⁽¹⁾	2

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska kommissionen

2020/C 182/03	Eurons växelkurs — 29 maj 2020	4
2020/C 182/04	Eurons växelkurs — 1 juni 2020	5
2020/C 182/05	Yttrande från rådgivande kommittén för kartell- och monopolfrågor avgivet vid dess möte den 10 februari 2020 om ett utkast till beslut i ärende AT.40528 – Meliá (Holiday Pricing) Rapportering medlemsstat: Frankrike	6
2020/C 182/06	Förhørsombudets slutrapport Ärende AT.40528 – Meliá (Holiday Pricing)	7
2020/C 182/07	Sammanfattning av kommissionens beslut av den 21 februari 2020 om ett förfarande enligt artikel 101 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och artikel 53 i EES-avtalet ärende AT. 40528 – Meliá (Holiday pricing) [delgivet med dokumentnummer C(2020) 893 final]	9

SV

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES.

Europeiska datatillsynsmannen

2020/C 182/08

Sammanfattning av Europeiska datatillsynsmannens yttrande om förhandlingsmandatet för att ingå ett internationellt avtal om utbyte av personuppgifter mellan Europol och de brottsbekämpande myndigheterna i Nya Zeeland (*Den fullständiga texten till detta yttrande finns på engelska, franska och tyska på Europeiska datatillsynsmannens webbplats www.edps.europa.eu*) 12

II

*(Meddelanden)*MEDDELANDEN FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration**(Ärende M.9797 – AUNDE Group/Toyota Boshoku/TB Kawashima Automotive Textile (India) JV)****(Text av betydelse för EES)**

(2020/C 182/01)

Kommissionen beslutade den 25 maj 2020 att inte göra invändningar mot den anmälda koncentrationen ovan och att förklara den förenlig med den inre marknaden. Beslutet grundar sig på artikel 6.1 b i rådets förordning (EG) nr 139/2004⁽¹⁾. Beslutet i sin helhet finns bara på engelska och kommer att offentliggöras efter det att eventuella affärshemligheter har tagits bort. Det kommer att finnas

- under rubriken koncentrationer på kommissionens webbplats för konkurrens (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Denna webbplats gör det möjligt att hitta enskilda beslut i koncentrationsärenden, uppgifter om företag, ärendenummer, datum och sektorer,
- i elektronisk form på webbplatsen EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=sv>) under Celexnummer 32020M9797. EUR-Lex ger tillgång till unionslagstiftningen via internet.

⁽¹⁾ EUT L 24, 29.1.2004, s. 1.

KOMMISSIONENS TILLKÄNNAGIVANDE**om tillämpning av energimärkningskrav för elektroniska bildskärmar, tvättmaskiner för hushållsbruk och kombinerade tvättmaskiner/torktumlare för hushållsbruk, kyl-/frysprodukter och diskmaskiner för hushållsbruk samt krav på ekodesign för tillhandahållande av information om externa nätaggregat**

(Text av betydelse för EES)

(2020/C 182/02)

Genom kommissionens delegerade förordningar (EU) 2019/2013 ⁽¹⁾, (EU) 2019/2014 ⁽²⁾, (EU) 2019/2016 ⁽³⁾ och (EU) 2019/2017 ⁽⁴⁾ (nedan kallade *energimärkningsförordningarna*) som antogs under 2019 infördes nya märkningskrav för elektroniska bildskärmar, tvättmaskiner för hushållsbruk, kombinerade tvättmaskiner/torktumlare för hushållsbruk, kyl-/frysprodukter och diskmaskiner för hushållsbruk. Dessa förordningar kommer att gälla från och med den 1 mars 2021, men från och med den 1 november 2020 måste leverantörer tillhandahålla en etikett med reviderad skala för produkter som de släpper ut på marknaden, och de måste också ange parametrarna i det nya produktinformationsbladet i produkt databasen.

Kommissionens förordning (EU) ⁽⁵⁾ 2019/1782 om krav på ekodesign för externa nätaggregat gäller från och med den 1 april 2020 och innehåller nya krav på information som ska lämnas till slutanvändare, marknadskontrollmyndigheter och andra berörda parter. Det handlar bland annat om att omforma de märkskyltar som är fästa på den utrustning som släpps ut på marknaden.

I många medlemsstater har fabriker och laboratorier stängts på grund av covid-19-pandemin, eller också har arbetsstyrkan och kapaciteten skurits ned. Detta kan göra det svårt, eller till och med omöjligt, för tillverkarna att testa sina produkter och på så sätt få fram den information som krävs för den tekniska dokumentationen eller produktinformationsbladet och etiketten, beroende på vad som är tillämpligt. Bristande efterfrågan på grund av butiksnedläggningar innebär att produkter med nuvarande etiketter, eller märkskyltar när det gäller externa nätaggregat, lagras i tillverkarnas lager. Dessa aspekter kan göra det omöjligt för tillverkarna att producera och tillhandahålla en etikett med reviderad skala eller nya märkskyltar med alla produkter som släpps ut på marknaden från och med den 1 november 2020 eller från och med den 1 april 2020 när det gäller externa nätaggregat, så som krävs i lagstiftningen. Denna situation förväntas vara kortvarig och bör till stor del lösas före den 1 mars 2021 när det gäller energietiketter (när de återstående skyldigheterna i respektive förordningar kommer att börja gälla) eller före den 1 oktober 2020 när det gäller externa nätaggregat.

Ett antal medlemsstater har informerat kommissionen om att de är medvetna om de svårigheter som branschen står inför och att de har en välvillig inställning till de problem som branschen kommer att ställas inför när de ska uppfylla sina skyldigheter. Olika branschorganisationer har också kontaktat kommissionen, vilket tyder på att de står inför svårigheter.

⁽¹⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/2013 av den 11 mars 2019 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1369 vad gäller energimärkning av elektroniska bildskärmar och om upphävande av kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1062/2010, EUT L 315, 5.12.2019, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/2014 av den 11 mars 2019 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1369 med avseende på energimärkning av tvättmaskiner för hushållsbruk och kombinerade tvättmaskiner/torktumlare för hushållsbruk och om upphävande av kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1061/2010 och kommissionens direktiv 96/60/EG, EUT L 315, 5.12.2019, s. 29.

⁽³⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/2016 av den 11 mars 2019 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1369 vad gäller energimärkning av kyl-/frysprodukter och om upphävande av kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1060/2010, EUT L 315, 5.12.2019, s. 102.

⁽⁴⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/2017 av den 11 mars 2019 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1369 vad gäller energimärkning av diskmaskiner för hushållsbruk och om upphävande av kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1059/2010, EUT L 315, 5.12.2019, s. 134.

⁽⁵⁾ Kommissionens förordning (EU) 2019/1782 av den 1 oktober 2019 om fastställande av krav på ekodesign för externa nätaggregat i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG och om upphävande av kommissionens förordning (EG) nr 278/2009, EUT L 272, 25.10.2019, s. 95.

Efterlevnaden av harmonisering av unionslagstiftningen, t.ex. ekodesign- och energimärkningsförordningarna, övervakas och upprätthålls genom marknadskontroll som utförs av medlemsstaternas marknadskontrollmyndigheter, i enlighet med artikel 7.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1369 ⁽⁶⁾ om ramen för energimärkning och artiklarna 11 och 14–20 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1020 ⁽⁷⁾ om marknadskontroll och överensstämmelse för produkter.

Med tanke på de problem som kan uppstå när det gäller att uppfylla kraven på energimärkning och kraven på ekodesign för tillhandahållande av information i fråga om externa nätaggregat, fastställer kommissionen ett antal överväganden som bör beaktas vid kontrollen av att dessa skyldigheter efterlevs.

För det första bör det noteras att medlemsstaternas marknadskontrollmyndigheters skyldighet att övervaka efterlevnaden är ett pågående uppdrag och inte kopplat till något specifikt datum efter det att skyldigheterna börjar gälla den 1 april 2020 (för ekodesignbestämmelserna) respektive den 1 november 2020 (för energimärkningskrav).

För det andra, när det gäller säkerställandet av en effektiv marknadskontroll, påminner kommissionen om kravet i artikel 14.2 i förordning (EU) 2019/1020 om att marknadskontrollmyndigheterna ska utöva sina befogenheter effektivt och ändamålsenligt, i enlighet med proportionalitetsprincipen.

För det tredje måste alla nuvarande etiketter i butiker bytas ut mot etiketter med reviderad skala under perioden 1–15 mars 2021, i enlighet med artikel 11.13 i förordning (EU) 2017/1369.

Kommissionen erinrar om att varken kommissionen eller någon enskild medlemsstat har befogenhet att åsidosätta bindande tidsfrister eller andra skyldigheter som fastställs i unionslagstiftningen, såvida inte tidsfristerna eller skyldigheterna ändras genom lämpliga förfaranden.

När medlemsstaterna tillämpar unionsrätten måste de emellertid ta vederbörlig hänsyn till proportionalitetsprincipen. I detta sammanhang uppmanas medlemsstaterna att, när de tillämpar EU-lagstiftningen och kontrollerar efterlevnaden av de skyldigheter som fastställs i de relevanta förordningarna, beakta följande omständigheter:

- De exceptionella och oförutsedda omständigheter som orsakades av covid-19-krisen, vilket framgår av uppgifter från tillverkarna, som hindrar dem från att uppfylla sina skyldigheter enligt energimärkningsförordningarna.
- Frågan är relativt tidsbegränsad, med tanke på den relativt korta tidsperiod under vilken tillverkarna hade kunnat fortsätta släppa ut produkter på marknaden med enbart den aktuella märkningen.
- Tillverkarna måste även fortsättningsvis kunna släppa ut sina produkter på marknaden, särskilt produkter de har i lager.

Om de nationella marknadskontrollmyndigheterna – i enlighet med dessa villkor – inte kontrollerar efterlevnaden av skyldigheten att tillhandahålla en etikett med reviderad skala med produkten när den släpps ut på marknaden, och skyldigheten att införa produktinformationsbladets parametrar i produkt databasen från och med den 1 november 2020, kommer kommissionen att avstå från att inleda överträdelseförfaranden så länge denna brist på kontroll av efterlevnad inte går utöver vad som krävs, är begränsad i tiden mellan den 1 november 2020 och den 1 mars 2021 och leverantörerna tillhandahåller etiketter till återförsäljarna före den 1 mars 2021.

Ett liknande tillvägagångssätt bör tillämpas i fråga om kontrollen av efterlevnaden av krav på ekodesign för tillhandahållande av information om externa nätaggregat enligt förordning (EU) 2019/1782 fram till och med den 1 oktober 2020.

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1369 av den 4 juli 2017 om fastställande av en ram för energimärkning och om upphävande av direktiv 2010/30/EU, EUT L 198, 28.7.2017, s. 1.

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1020 av den 20 juni 2019 om marknadskontroll och överensstämmelse för produkter och om ändring av direktiv 2004/42/EG och förordningarna (EG) nr 765/2008 och (EU) nr 305/2011 (EUT L 169, 25.6.2019, s. 1).

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Eurons växelkurs ⁽¹⁾

29 maj 2020

(2020/C 182/03)

1 euro =

Valuta	Kurs	Valuta	Kurs		
USD	US-dollar	1,1136	CAD	kanadensisk dollar	1,5280
JPY	japansk yen	119,29	HKD	Hongkongdollar	8,6347
DKK	dansk krona	7,4542	NZD	nyzeeländsk dollar	1,7863
GBP	pund sterling	0,90088	SGD	singaporiensk dollar	1,5712
SEK	svensk krona	10,4870	KRW	sydkoreansk won	1 376,21
CHF	schweizisk franc	1,0720	ZAR	sydafrikansk rand	19,4239
ISK	isländsk krona	150,80	CNY	kinesisk yuan renminbi	7,9456
NOK	norsk krona	10,7880	HRK	kroatisk kuna	7,5870
BGN	bulgarisk lev	1,9558	IDR	indonesisk rupiah	16 269,70
CZK	tjeckisk koruna	26,921	MYR	malaysisk ringgit	4,8414
HUF	ungersk forint	348,73	PHP	filippinsk peso	56,231
PLN	polsk zloty	4,4495	RUB	rysk rubel	78,4416
RON	rumänsk leu	4,8493	THB	thailändsk baht	35,424
TRY	turkisk lira	7,6101	BRL	brasiliansk real	5,9654
AUD	australisk dollar	1,6681	MXN	mexikansk peso	24,5700
			INR	indisk rupie	84,1025

⁽¹⁾ Källa: Referensväxelkurs offentliggjord av Europeiska centralbanken.

Eurons växelkurs ⁽¹⁾

1 juni 2020

(2020/C 182/04)

1 euro =

Valuta	Kurs	Valuta	Kurs		
USD	US-dollar	1,1116	CAD	kanadensisk dollar	1,5228
JPY	japansk yen	119,75	HKD	Hongkongdollar	8,6165
DKK	dansk krona	7,4549	NZD	nyzeeländsk dollar	1,7824
GBP	pund sterling	0,89673	SGD	singaporiensk dollar	1,5669
SEK	svensk krona	10,4635	KRW	sydkoreansk won	1 364,44
CHF	schweizisk franc	1,0686	ZAR	sydafrikansk rand	19,3993
ISK	isländsk krona	151,00	CNY	kinesisk yuan renminbi	7,9327
NOK	norsk krona	10,7890	HRK	kroatisk kuna	7,5895
BGN	bulgarisk lev	1,9558	IDR	indonesisk rupiah	16 240,48
CZK	tjeckisk koruna	26,859	MYR	malaysisk ringgit	4,8004
HUF	ungersk forint	345,45	PHP	filippinsk peso	55,947
PLN	polsk zloty	4,4278	RUB	rysk rubel	77,4378
RON	rumänsk leu	4,8437	THB	thailändsk baht	35,204
TRY	turkisk lira	7,5743	BRL	brasiliansk real	5,9276
AUD	australisk dollar	1,6488	MXN	mexikansk peso	24,4520
			INR	indisk rupie	83,9380

⁽¹⁾ Källa: Referensväxelkurs offentliggjord av Europeiska centralbanken.

Yttrande från rådgivande kommittén för kartell- och monopolfrågor avgivet vid dess möte den 10 februari 2020 om ett utkast till beslut i ärende AT.40528 – Meliá (Holiday Pricing) Rapportering

medlemsstat: Frankrike

(2020/C 182/05)

1. Medlemmarna i rådgivande kommittén (sju medlemsstater) instämmer med kommissionen om att Meliás vertikala avtal med researrangörer som beskrivs i utkastet till beslut begränsar aktiv och passiv försäljning av hotellinkvartering och utgör en konkurrensbegränsning genom syfte i den mening som avses i artikel 101 i EUF-fördraget och artikel 53 i EES-avtalet.
2. Medlemmarna i rådgivande kommittén (sju medlemsstater) instämmer i kommissionens bedömning i utkastet till beslut vad gäller överträdelsens varaktighet.
3. Medlemmarna i rådgivande kommittén (sju medlemsstater) instämmer med kommissionen om att det konkurrensbegränsande beteende som omfattas av utkastet till beslut inte uppfyller villkoren för undantag i 101.3 i EUF-fördraget och artikel 53.3 i EES-avtalet.
4. Medlemmarna i rådgivande kommittén (sju medlemsstater) instämmer med kommissionen om att det företag som utkastet till beslut riktar sig till bör åläggas böter.
5. Medlemmarna i rådgivande kommittén (sju medlemsstater) instämmer med kommissionen om det slutliga bötesbeloppet, inbegripet nedsättningen av detta på grundval av punkt 37 i 2006 års riktlinjer för beräkning av böter som döms ut enligt artikel 23.2 a i förordning nr 1/2003.
6. Medlemmarna i rådgivande kommittén (sju medlemsstater) rekommenderar att detta yttrande offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Förhørsombudets slutrapport ⁽¹⁾
Ärende AT.40528 – Meliá (Holiday Pricing)

(2020/C 182/06)

- (1) I utkastet till beslut som riktar sig till Meliá Hotels International, SA (nedan kallat *Meliá*) fastställs att Meliá har överträtt artikel 101 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*EUF-fördraget*) och artikel 53 i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (*EES-avtalet*) genom en enda, fortlöpande överträdelse från och med den 1 januari 2014 till och med den 31 december 2015 genom att ingå och/eller genomföra vertikala avtal som skiljde mellan EES-konsumenter beroende på deras bosättningsland och därmed begränsade aktiv och passiv försäljning av hotellinkvartering.
- (2) Den 2 februari 2017 inledde kommissionen ett förfarande i enlighet med artikel 2.1 i förordning nr 773/2004 ⁽²⁾ mot Meliá.
- (3) Den 5 augusti 2019 lämnade Meliá in ett formellt erbjudande om att samarbeta (nedan kallat *förlikningsinlagan*) inför antagandet av ett beslut enligt artiklarna 7 och 23 i rådets förordning (EG) nr 1/2003 ⁽³⁾. Förlikningsinlagan innehåller följande:
 - Ett tydligt och otvetydigt medgivande av Meliá vad gällde företagets ansvar för den överträdelse som beskrivs i förlikningsinlagan, inklusive sakförhållanden, rättsliga kvalifikationer, Meliás roll i överträdelsen och hur länge Meliá deltog i överträdelsen.
 - En angivelse av det högsta bötesbelopp som Meliá skulle förvänta sig att kommissionen ska ålägga och som Meliá skulle acceptera inom ramen för ett samarbetsförfarande.
 - En bekräftelse på att Meliás rätt till försvar har iakttagits fullt ut och i synnerhet att Meliá fick tillräcklig information om de invändningar som kommissionen avsåg att framföra mot företaget och att Meliá gavs tillräckliga möjligheter att lägga fram sina synpunkter för kommissionen.
 - En bekräftelse på att Meliá har fått tillräckliga möjligheter att få tillgång till den bevisning som styrkte kommissionens invändningar och alla andra dokument i kommissionens akt, och att Meliá inte avser att begära att få ytterligare tillgång till akten eller att få höras igen vid ett muntligt hörande, utom om kommissionen inte skulle ta hänsyn till förlikningsinlagan i meddelandet om invändningar och beslutet.
 - En angivelse av att Meliá godtar att ta emot meddelandet om invändningar och beslutet i enlighet med artiklarna 7 och 23 i förordning (EG) nr 1/2003 på engelska.
- (4) Den 4 november 2019 antog kommissionen ett meddelande om invändningar som delgavs Meliá den 6 november 2019. Den 20 november 2019 svarade Meliá och bekräftade att meddelandet om invändningar motsvarade innehållet i företagets förlikningsinlaga och att Meliá stod fast vid samarbetsförfarandet.
- (5) Den överträdelse som konstateras i och de böter som åläggs genom utkastet till beslut motsvarar de som medgavs och godtogs i förlikningsinlagan. Grundbeloppet för böterna minskas med 30 % på grund av att Meliá har samarbetat med kommissionen utöver sin rättsliga skyldighet att göra detta genom att erkänna överträdelsen av artikel 101 i EUF-fördraget och artikel 53 i EES-avtalet, genom att samarbeta om tillhandahållande av bevis och på så sätt i viss mån stärka kommissionens förmåga att bevisa överträdelsen, samt genom att göra avkall på vissa processuella rättigheter som leder till administrativa effektivitetsvinster.
- (6) I enlighet med artikel 16 i beslut 2011/695/EU har jag utrett om utkastet till beslut endast tar upp invändningar som Meliá har getts tillfälle att yttra sig om, och har kommit fram till att så är fallet.

⁽¹⁾ I enlighet med artiklarna 16 och 17 i beslut 2011/695/EU av Europeiska kommissionens ordförande av den 13 oktober 2011 om förhørsombudets funktion och kompetensområde i vissa konkurrensförfaranden (EUT L 275, 20.10.2011, s. 29) (nedan kallat *beslut 2011/695/EU*).

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 773/2004 av den 7 april 2004 om kommissionens förfaranden enligt artiklarna 81 och 82 i EG-fördraget (EUT L 123, 27.4.2004, s. 18).

⁽³⁾ Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (EGT L 1, 4.1.2003, s. 1) (nedan kallad *förordning nr 1/2003*).

- (7) Jag drar den övergripande slutsatsen att det effektiva utövandet av de processuella rättigheterna har respekterats i detta ärende.

Bryssel den 12 februari 2020.

Wouter WILS

Sammanfattning av kommissionens beslut
av den 21 februari 2020
om ett förfarande enligt artikel 101 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och artikel 53 i
EES-avtalet

ärende AT. 40528 – Meliá (Holiday pricing)

[delgivet med dokumentnummer C(2020) 893 final]

(Endast den engelska texten är giltig)

(2020/C 182/07)

Den 21 februari 2020 antog kommissionen ett beslut om ett förfarande enligt artikel 101 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och artikel 53 i EES-avtalet. I enlighet med bestämmelserna i artikel 30 i rådets förordning (EG) nr 1/2003⁽¹⁾ offentliggör kommissionen härmed parternas namn och huvuddragen i beslutet, inbegripet ålagda påföljder, med beaktande av företagens berättigade intresse av att skydda sina affärshemligheter.

1. INLEDNING

- (1) Beslutet riktar sig till Meliá Hotels International, SA (nedan kallat *Meliá*) för överträdelse av artikel 101 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*EUF-fördraget*) och artikel 53 avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (*EES-avtalet*).
- (2) Mellan den 1 januari 2014 och den 31 december 2015 deltog Meliá i en enda fortlöpande överträdelse avseende vertikala avtal vilka Meliá ingick med researrangörer och vilka begränsade aktiv och passiv försäljning av hotellinkvartering.

2. FÖRFARANDE

- (3) Genom beslut av den 2 februari 2017 inledde kommissionen ett förfarande i enlighet med artikel 2.1 i förordning (EG) nr 773/2004 mot Meliá.
- (4) Den 5 augusti 2019 lämnade Meliá in ett formellt erbjudande om att samarbeta inför antagandet av ett beslut enligt artiklarna 7 och 23 i rådets förordning (EG) nr 1/2003.
- (5) Den 4 november 2019 antog kommissionen ett meddelande om invändningar riktat till Meliá. Den 20 november 2019 inkom Meliá med sitt svar på meddelandet om invändningar.
- (6) Rådgivande kommittén för kartell- och monopolfrågor avgav ett positivt yttrande den 10 februari 2020.

3. BAKGRUND

- (7) Meliás affärsförbindelser med researrangörer för distribution av hotellinkvartering på Meliás semesteranläggningar baseras på skriftliga avtal. Vissa av dessa avtal bygger på Meliás standardvillkor.
- (8) En av klausulerna i Meliás standardvillkor (nedan kallad *klausulen*) löd: "TILLÄMPNINGSMARKNAD: Avtalet är giltigt endast och uteslutande för de marknader som anges i punkt 16. Hotellet kommer att kunna begära att byrå/researrangören kontrollerar ursprungsmarknaden för bokningar gällande vilka det finns rimliga tvivel. Om det vid kundernas ankomst till hotellet fastställs att det land där kunderna är bosatta skiljer sig från det som överenskommits per avtal, har hotellet rätt att avvisa bokningen".

⁽¹⁾ EGT L 1, 4.1.2003, s. 1.

- (9) I de individuella avtalen med researrangörer var punkt 16 antingen tom eller innehöll det land eller de länder som avtalet gällde.
- (10) Enligt de uppgifter som Meliá lämnat specificerades i 2 212 av Meliás avtal med researrangörer i kraft 2014 som innehöll klausulen minst ett EES-land i punkt 16. År 2015 var denna siffra 2 004 avtal. De avtal som innehöll klausulen där minst ett EES-land angavs under punkt 16 och som var i kraft under 2014 och 2015 benämns nedan tillsammans som *de relevanta avtalen*.

4. RÄTTSLIG BEDÖMNING

- (11) De relevanta avtalen utgör avtal i den mening som avses i artikel 101.1 i EUF-fördraget och artikel 53.1 i EES-avtalet.
- (12) I de relevanta avtalen angav Meliá och de avtalsslutande researrangörerna vilka territorier som varje avtal var tillämpligt på och skiljde därmed mellan de europeiska konsumenterna på grundval av deras bosättningsland.
- (13) Innehållet i och syftet med klausulen i Meliás standardvillkor, jämförd med punkt 16 i de relevanta avtalen, var att begränsa researrangörernas möjlighet att sälja hotellinkvartering i Meliás hotell till och/eller svara på spontana förfrågningar från konsumenter som var bosatta utanför det land eller de länder som angavs i punkt 16.
- (14) Genom dessa avtal begränsades researrangörernas möjlighet att fritt sälja hotellinkvartering i samtliga EES-länder och de kan därför ha lett till en uppdelning av den inre marknaden enligt de nationella gränserna. Detta beteende utgör till sin natur ett beteende som har som syfte att begränsa konkurrensen i den mening som avses i artikel 101.1 i fördraget.
- (15) I beslutet konstateras också att Meliás agerande inte uppfyller villkoren för undantag enligt förordning (EU) nr 330/2010 och inte heller villkoren i artikel 101.3 i fördraget.

5. VARAKTIGHET

- (16) De relevanta avtalen gällde under 2014 och 2015. Överträdelsen pågick från den 1 januari 2014 till den 31 december 2015.

6. KORRIGERANDE ÅTGÄRDER OCH BÖTER

- (17) Meliá bekräftade att nödvändiga åtgärder hade vidtagits för att upphöra med överträdelsen. Det är dock nödvändigt för kommissionen att formellt begära att Meliá ska upphöra med överträdelsen i praktiken, om Meliá inte ännu gjort detta, och att Meliá ska avstå från alla avtal eller samordnade förfaranden som kan ha samma eller liknande syfte eller resultat. I beslutet konstateras också att överträdelsen har begåtts uppsåtligen, och om inte så åtminstone av oaktsamhet, och att böter måste åläggas.

Grundläggande bötesbelopp

- (18) Vid fastställandet av böterna beaktar kommissionen i princip värdet av försäljningen under det sista kompletta räkenskapsår då företaget deltog i överträdelsen. I detta ärende beaktar kommissionen Meliás intäkter från hotellinkvarteringstjänster som genererades under 2015, såldes i enlighet med Meliás standardvillkor och där det i avtalet mellan Meliá och researrangören specificerades minst ett EES-land i punkt 16.

Försvårande eller förmildrande omständigheter

- (19) Det finns inga försvårande eller förmildrande omständigheter i detta ärende.

Särskild höjning i avskräckande syfte

(20) I detta fall är det inte nödvändigt att tillämpa en sådan höjning.

Tillämpning av bötestaket på 10 % av omsättningen

(21) De böter som har beräknats överstiger inte 10 % av Meliás totala omsättning.

Nedsättning av böterna på grund av samarbete

(22) För att återspegla Meliás samarbete med kommissionen utöver Meliás rättsliga skyldighet att göra detta minskas böternas grundbelopp med 30 % i enlighet med punkt 37 i riktlinjerna om böter.

Slutligt bötesbelopp

(23) Det slutliga bötesbelopp som ska åläggas Meliá i enlighet med artikel 23.2 a i förordning (EG) nr 1/2003 fastställs till 6 678 000 euro.

EUROPEISKA DATATILLSYNSMANNEN

Sammanfattning av Europeiska datatillsynsmannens yttrande om förhandlingsmandatet för att ingå ett internationellt avtal om utbyte av personuppgifter mellan Europol och de brottsbekämpande myndigheterna i Nya Zeeland

(Den fullständiga texten till detta yttrande finns på engelska, franska och tyska på Europeiska datatillsynsmannens webbplats www.edps.europa.eu)

(2020/C 182/08)

Den 30 oktober 2019 antog Europeiska kommissionen en rekommendation till rådets beslut om bemyndigande att inleda förhandlingar avseende ett avtal mellan Europeiska unionen och Nya Zeeland om utbyte av personuppgifter mellan Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol) och de myndigheter i Nya Zeeland som är behöriga vad gäller bekämpning av grov brottslighet och terrorism. Syftet med det planerade avtalet är att tillhandahålla en rättslig grund för överföringen av personuppgifter mellan Europol och Nya Zeelands behöriga myndigheter i syfte att stödja och stärka deras åtgärder och det ömsesidiga samarbetet för att förebygga och bekämpa grov internationell brottslighet och terrorism, samtidigt som det vidtas lämpliga åtgärder för att skydda individens privatliv, personuppgifter och andra grundläggande fri- och rättigheter.

Överföringar av personuppgifter som samlas in i samband med brottsutredningar och behandlas ytterligare av Europol för att framställa kriminalunderrättelser kan få omfattande konsekvenser för de berörda personernas liv. Som följd av detta krävs att det internationella avtalet garanterar att begränsningarna av rätten till personlig integritet och dataskydd i samband med bekämpning av grov brottslighet och terrorism endast är tillämpliga i den mån det är absolut nödvändigt.

Datatillsynsmannen noterar att Nya Zeeland har en väletablerad nationell dataskyddslagstiftning och en oberoende dataskyddsmyndighet som även är behörig att utöva tillsyn över de brottsbekämpande myndigheterna. Han uppskattar att kommissionen har införlivat ett antal av de särskilda rekommendationer som redan uttryckts i yttrande 2/2018 om åtta förhandlingsmandat för ingående av internationella avtal om utbyte av personuppgifter mellan Europol och tredjeländer i det föreslagna förhandlingsmandatet med Nya Zeeland.

Således är syftet med rekommendationerna i detta yttrande att klargöra och vid behov vidareutveckla skyddsåtgärder och kontroller med avseende på skydd av personuppgifter, med beaktande av den särskilda situationen i Nya Zeeland. Mot denna bakgrund rekommenderar datatillsynsmannen följande:

- Rådets beslut om bemyndigande att inleda förhandlingar enligt artikel 218 i EUF-fördraget bör innehålla en hänvisning till såväl den förfarandemässiga som den relevanta materiella rättsliga grunden, däribland artikel 16 i EUF-fördraget.
- I överensstämmelse med principen om ändamålsbegränsning bör det planerade avtalet innehålla en uttrycklig förteckning över de brott med avseende på vilka personuppgifter kan utbytas.
- Vad gäller det praktiska genomförandet av principen om lagringsbegränsning bör det i det framtida avtalet särskilt föreskrivas en periodisk översyn av behovet att lagra de överförda personuppgifterna.
- Med tanke på vilken betydelse som rätten till information har för utövandet av andra dataskyddsrättigheter bör avtalet innehålla tydliga och detaljerade bestämmelser om vilken information som de registrerade bör erhålla.

Slutligen förväntar sig datatillsynsmannen att bli konsulterad i senare skeden av slutförandet av utkastet till avtal, i enlighet med artikel 42 i förordning (EU) 2018/1725. Han finns tillgänglig för ytterligare råd under förhandlingarna.

1. Inledning och bakgrund

1. I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/794 av den 11 maj 2016 om Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol) och om ersättande och upphävande av rådets beslut 2009/371/RIF, 2009/934/RIF, 2009/935/RIF, 2009/936/RIF och 2009/968/RIF ⁽¹⁾ (nedan kallad *Europolförordningen*) föreskrivs särskilda bestämmelser om överföring av uppgifter från Europol utanför EU. I artikel 25.1 i Europolförordningen anges ett antal rättsliga grunder på vilka Europol lagenligt kan överföra uppgifter till myndigheter i tredjeländer. En möjlighet är att kommissionen i enlighet med artikel 36 i direktiv (EU) 2016/680 antar ett beslut om adekvat skyddsnivå, i vilket det konstateras att det tredjeland som Europol överför uppgifter till kan garantera en adekvat skyddsnivå. Eftersom det för närvarande inte finns något sådant beslut om adekvat skyddsnivå är det andra alternativet för Europol, vid regelbunden överföring av uppgifter till ett tredjeland, att EU och det mottagande tredjelandet ingår ett bindande internationellt avtal som säkerställer tillräckliga skyddsåtgärder när det gäller skydd för privatliv och andra grundläggande fri- och rättigheter.
2. För närvarande finns det inte någon rättslig grund för ett regelbundet och strukturerat utbyte av personuppgifter mellan Europol och Nya Zeelands brottsbekämpande myndigheter. Europol och Nya Zeelands polis undertecknade ett samarbetsavtal i april 2019. Detta utgör en ram för ett strukturerat strategiskt samarbete, inbegripet en säker linje som möjliggör direkt säker kommunikation, och Nya Zeeland har placerat ut en sambandsman vid Europol. Avtalet utgör dock inte någon rättslig grund för utbyte av personuppgifter.
3. Mot bakgrund av den politiska strategi som beskrivs i den europeiska säkerhetsagendan ⁽²⁾, rådets slutsatser om EU:s yttre åtgärder för terrorismbekämpning ⁽³⁾, den globala strategin ⁽⁴⁾ och de brottsbekämpande myndigheternas operativa behov i hela EU, anser kommissionen att det är nödvändigt att lägga till Nya Zeeland som ett prioriterat land med vilket förhandlingar ska inledas på kort sikt. Den framhåller att de potentiella fördelarna med ett närmare samarbete även visades vid uppföljningen av attacken i Christchurch i mars 2019. Nya Zeeland begärde initiativet formellt den 23 augusti 2019.
4. Den 30 oktober 2019 antog Europeiska kommissionen en rekommendation till rådets beslut om bemyndigande att inleda förhandlingar avseende ett avtal mellan Europeiska unionen och Nya Zeeland om utbyte av personuppgifter mellan Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol) och de myndigheter i Nya Zeeland som är behöriga vad gäller bekämpning av grov brottslighet och terrorism ⁽⁵⁾ (nedan kallad *rekommendationen*). I bilagan till rekommendationen (nedan kallad *bilagan*) fastställs rådets förhandlingsdirektiv till kommissionen, dvs. de mål som kommissionen bör försöka uppnå för EU:s räkning under förhandlingarna.
5. Syftet med det planerade avtalet är att tillhandahålla en rättslig grund för överföringen av personuppgifter mellan Europol och Nya Zeelands behöriga myndigheter i syfte att stödja och stärka de åtgärder som vidtas av myndigheterna i Nya Zeeland och av medlemsstaterna och att sörja för att de samarbetar med varandra för att förebygga och bekämpa grov internationell brottslighet och terrorism, samtidigt som det vidtas lämpliga åtgärder för att skydda individens privatliv, personuppgifter och grundläggande fri- och rättigheter ⁽⁶⁾.
6. Enligt artikel 42.1 i förordning (EU) 2018/1725 ska kommissionen samråda med datatillsynsmannen efter antagandet av rekommendationer till rådet i enlighet med artikel 218 i EUF-fördraget, vilka har en inverkan på skyddet av enskilda personers rättigheter och friheter med avseende på behandling av personuppgifter.
7. I skäl 35 i Europolförordningen föreskrivs vidare att "[n]är så är lämpligt och i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 bör kommissionen kunna höra Europeiska datatillsynsmannen före och under förhandlingarna om en internationell överenskommelse".
8. Datatillsynsmannen välkomnar att han har blivit hörd av Europeiska kommissionens avseende rekommendationen och förväntar sig att en hänvisning till detta yttrande kommer att läggas till i ingressen till rådets beslut. Detta yttrande påverkar inte eventuella ytterligare kommentarer som datatillsynsmannen skulle kunna lämna på grundval av ytterligare tillgänglig information vid ett senare tillfälle.

⁽¹⁾ EUT L 135, 24.5.2016, s. 53.

⁽²⁾ COM(2015) 185 final.

⁽³⁾ Rådets dokument nr 10384/17, 19 juni 2017.

⁽⁴⁾ *Delade visioner, gemensamma åtgärder: Ett starkare Europa – En global strategi för Europeiska unionens utrikes- och säkerhetspolitik* <http://europa.eu/globalstrategy/en>

⁽⁵⁾ COM(2019) 551 final.

⁽⁶⁾ Se direktiv 1 i bilagan.

4. Slutsatser

27. Överföringar av personuppgifter som samlas in i samband med brottsutredningar och behandlas ytterligare av Europol för att framställa kriminalunderrättelser kan få omfattande konsekvenser för de berörda personernas liv, eftersom de eventuellt kommer att användas i straffrättsliga förfaranden i det mottagande landet enligt dess nationella lagstiftning. Således krävs att det internationella avtalet garanterar att begränsningarna av rätten till personlig integritet och dataskydd i samband med bekämpning av grov brottslighet och terrorism endast är tillämpliga i den mån det är absolut nödvändigt.
28. Datatillsynsmannen välkomnar förhandlingsmandatets målsättning att säkerställa respekt för grundläggande rättigheter och iakttä de principer som erkänns i stadgan, i synnerhet rätten till privatliv och familjeliv som erkänns i artikel 7, rätten till skydd av personuppgifter i artikel 8 i stadgan och rätten till ett effektivt rättsmedel och till en opartisk domstol i artikel 47 i stadgan. Vidare uppskattar han att kommissionen har införlivat ett antal av de särskilda rekommendationer som redan uttryckts i yttrande 2/2018 om åtta förhandlingsmandat för ingående av internationella avtal om utbyte av personuppgifter mellan Europol och tredjeländer i det föreslagna förhandlingsmandatet med Nya Zeeland.
29. Datatillsynsmannens rekommendationer i detta yttrande har till syfte att klargöra och vid behov vidareutveckla skyddsåtgärder och kontroller i det framtida avtalet när det gäller skydd av personuppgifter, mot bakgrund av den särskilda situationen i Nya Zeeland. De påverkar inte eventuella ytterligare rekommendationer som datatillsynsmannen skulle kunna utfärda på grundval av ytterligare tillgänglig information under förhandlingarna.
30. I detta syfte upprepar datatillsynsmannen sin ståndpunkt från tidigare yttranden ⁽⁷⁾ att rådets beslut om bemyndigande att inleda förhandlingar enligt artikel 218 i EUF-fördraget bör innehålla en hänvisning till såväl den förfarandemässiga som den relevanta materiella rättsliga grunden, däribland artikel 16 i EUF-fördraget. Dessutom bör det framtida avtalet, i överensstämmelse med principen om ändamålsbegränsning, innehålla en uttrycklig förteckning över de brott med avseende på vilka personuppgifter kan utbytas. Vidare bör i det framtida avtalet särskilt föreskrivas en periodisk översyn av behovet att lagra de överförda personuppgifterna för att säkerställa det praktiska genomförandet av principen om lagringsbegränsning. Slutligen, mot bakgrund av den särskilda betydelse som rätten till information har för utövandet av andra dataskydds rättigheter, framhåller datatillsynsmannen behovet av tydliga och detaljerade bestämmelser om vilken information som de registrerade bör erhålla.
31. Datatillsynsmannen påminner kommissionen, rådet och Europaparlamentet om att han även står till förfogande för konsultation under senare stadier i processen. Kommentarer i detta yttrande påverkar inte eventuella ytterligare synpunkter som Europeiska datatillsynsmannen kan komma med om ytterligare frågor uppstår eller om ytterligare information blir tillgänglig. Han förväntar sig att bli konsulterad senare i fråga om utkastet till avtal innan det antas.

Bryssel den 31 januari 2020.

Wojciech Rafał WIEWIÓROWSKI
Europeiska datatillsynsmannen

⁽⁷⁾ Se datatillsynsmannens yttrande 6/2019 om förhandlingsmandatet för ett avtal mellan EU och Japan om överföring och användning av passageraruppgifter, yttrande 2/2019 om förhandlingsmandatet för ett avtal mellan EU och Förenta staterna om gränsöverskridande tillgång till elektroniska bevis och yttrande 3/2019 om deltagande i förhandlingar om ett andra tilläggsprotokoll till Budapestkonventionen om it-brottslighet, tillgängliga på https://edps.europa.eu/data-protection/our-work/our-work-by-type/opinions_en

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV